

Tekst 1

Apollo en Daphne

497 Spectat inornatos collo pendere capillos,
498 et "Quid, si comantur?" ait; videt igne micantes
499 sideribus similes oculos; videt oscula, quae non
500 est vidisse satis; laudat digitosque manusque
501 bracchiaque et nudos media plus parte lacertos;
502 si qua latent, meliora putat. Fugit ocior aura
503 illa levi neque ad haec revocantis verba resistit:
504 "Nympha, precor, Penei, mane! Non insequor hostis;
505 nympha, mane! Sic agna lupum, sic cerva leonem,
506 sic aquilam penna fugiunt trepidante columbae,
507 hostes quaeque suos; amor est mihi causa sequendi.
508 Me miserum, ne prona cadas indignave laedi
509 crura notent sentes, et sim tibi causa doloris!
510 Aspera qua properas loca sunt. Moderatius, oro,
511 curre fugamque inhiibe; moderatius insequar ipse.
512 Cui placeas inquire tamen; non incola montis,
513 non ego sum pastor, non hic armenta gregesque
514 horridus observo. Nescis, temeraria, nescis
515 quem fugias, ideoque fugis. Mihi Delphica tellus
516 et Claros et Tenedos Pataraeaeque regia servit;
517 Iuppiter est genitor; per me quod eritque fuitque
518 estque patet; per me concordant carmina nervis.
519 Certa quidem nostra est, nostra tamen una sagitta
520 certior, in vacuo quae vulnera pectore fecit.
521 Inventum medicina meum est opiferque per orbem
522 dicor et herbarum subiecta potentia nobis.
523 Ei mihi, quod nullis amor est sanabilis herbis
524 nec prosunt domino quae prosunt omnibus artes!"

525 Plura locuturum timido Peneia cursu
526 fugit cumque ipso verba imperfecta reliquit,
527 tum quoque visa decens. Nudabant corpora venti,
528 obviaque adversas vibrabant flamina vestes,
529 et levis impulsos retro dabat aura capillos;
530 aucta fuga forma est. Sed enim non sustinet ultra
531 perdere blanditias iuvenis deus, utque monebat
532 ipse Amor, admisso sequitur vestigia passu.
533 Ut canis in vacuo leporem cum Gallicus arvo
534 vidit, et hic praedam pedibus petit, ille salutem,
535 alter inhaesuro similis iam iamque tenere
536 sperat et extento stringit vestigia rostro,
537 alter in ambiguo est an sit comprehensus et ipsis
538 morsibus eripitur tangentiaque ora relinquit;
539 sic deus et virgo est, hic spe celer, illa timore.

Ovidius, Metamorphoses 1.497-539

Tekst 2

Uit de brief van Paris aan Helena

163 Da modo te, quae sit Paridis constantia nosces:
164 flamma rogi flammis finiet una meas.
165 Praeposui regnis ego te, quae maxima quondam
166 pollicita est nobis nupta sororque Iovis,
167 dumque tuo possem circumdare bracchia collo,
168 contempta est virtus Pallade dante mihi.
169 Nec piget aut umquam stulte legisse videbor:
170 permanet in voto mens mea firma suo.
171 Spem modo ne nostram fieri patiare caducam
172 deprecor, o tanto digna labore peti.